

РЕШЕНИЕ

№ 838

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9365** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по подадена пред Върховния административен съд жалба от Д. Р., гражданин на И., с национален паспорт № S3739032, чрез адв. В., срещу решение № ЛС-10-6 от 29.07.2021 г. на министъра на правосъдието, с което е отказано издаване на разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел.

С определение № 9581/23.09.2021 г., постановено по адм. дело № 8656/2021 г. по описа на Върховния административен съд, производството по делото е прекратено и е изпратено по подсъдност на Административен съд София – град за произнасяне по жалбата на Д. Р..

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради противоречието му с материалния закон и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че след подадена от жалбоподателя молба-декларация за издаване на разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел, съгласно установения ред за чужденците в Република България, получил отговор, след законоустановения за това срок, с указания с неразбираемо и нелогично съдържание, подробно изложени в жалбата. В последвал телефонен разговор с компетентно лице от Министерство на правосъдието било уточнено, че указанията касаят нуждата жалбоподателят да представи удостоверение (актуално състояние) от Търговския регистър към Агенция по вписванията, като доказателство за това, че фондацията, чрез която ще осъществява дейност с

нестопанска цел е действително учредена. В отговор на гореописаното, жалбоподателят се позовава на чл.23, ал.6 Закона за търговския регистър, като посочил, че органът няма право да изисква доказването на обстоятелства, вписани в ТР и регистъра на Ю., изисквайки обявени в регистрите актове. Във връзка с дадени указания, отново в телефонен разговор, за необходимостта чужденецът да представи дипломи или сертификати за квалификации, които да установяват възможност той да провежда обучения, се посочва, че кандидатът ще финансира и организира такива обучения, чрез лично участие. Изложени са доводи, че основанията, с които е обоснован оспореният отказ, касаят редовността на заявлението, поради което на чужденеца е следвало да бъдат дадени указания за отстраняване на констатираните нередовности. Твърди се, че със заключението на административния орган, че изложеното в представения план на фондацията не обосновава необходимостта чужденецът да пребивава в Република България, са иззети функциите на друг държавен орган, който е оправомощен да издава или отказва разрешения за пребиваване на чужденци в България. Оспорена е възможността в процесното производство да бъде извършвана преценка за наличие на достатъчно средства за личната издръжка на кандидата. Посочва се, че заключението за липса на такива средства е в противоречие с дължимата преценка на органа, съгласно чл.5, ал.1, т.2 Наредба № 1/15.08.2002 г., а именно да бъдат обсъдени наличните финансови средства за постигане на целите на дейността на организацията с нестопанска цел. Твърди се, че с молбата-декларация чужденецът е подал всички необходими документи, изискуеми в процедурата по издаване на разрешение за упражняване на дейност с нестопанска цел, а по отношение на констатираните в хода на производството пропуски, е следвало да бъдат дадени своевременни указания за отстраняването им, което не е сторено. Исква се от съда да отмени решението на министъра на правосъдието, а преписката да бъде върната за ново разглеждане със задължителни указания.

Ответникът - министър на правосъдието, чрез процесуален представител юрк. К., счита жалбата за неоснователна и недоказана, поради което моли да бъде оставена без уважение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от жалбоподателя. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, I-во отделение, 3-ти състав, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Д. Р. е [дата на раждане] в М., М., И., притежава национален паспорт № S 3739032, валиден до 15.05.2028 г.

На 20.10.2020 г. в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел е вписана Фондация „Център за интернационални образователни проучвания – А.“, ЕИК[ЕИК], с учредители - Д. Р. и А. Салам К. Г. А.. Целите на фондацията са следните: Ф. работи приоритетно в сферата на образованието и проучванията и за постигане на целите си използва както традиционни, така и модерни технологии. В областта на образованието и обучението, тя може да инициира и спонсорира академични дейности. Целта на фондацията е да подпомага за сътрудничество между академичните и университетските институции на международно ниво, както и за оценката на техните качествени стандарти. Ф. е срещу

дискриминацията, независимо дали е основана на пол, религия или политическа ориентация. Ф. има за цел да работи за премахване на всякаква административна дискриминация между частното и публичното образование.

С молба-декларация вх. № КО-21-217/16.03.2021 г., Д. Р. е поискал разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел от чужденец в Република България, чрез дипломатическото представителство на Република България в република И., Ню Д.. Към молбата са приложени: подробен план за определяне предмета и целта на Фондация „Център за интернационални образователни проучвания – А.“; извлечение от сметка на апликанта, с превод на български език, издадено от институция за електронни разплащания – Paysera LT, UAB, от което се установява, че към 04.11.2020 г. по сметка на Д. Р. са били налични 5 042,40 евро; свидетелство за съдимост, с апостил, с превод на български език; медицинско свидетелство, с апостил, с превод на български език; актуално състояние на Фондация „Център за интернационални образователни проучвания – А.“ от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел; два броя снимки 3x4, пълен фас; копие от индийски паспорт на апликанта № S3739032; оригинал от квитанция за платена държавна такса по чл.62д на Тарифа 1 на Министерство на правосъдието № 242633/16.03.2021 г., в размер на 900 индийски рупии.

В приложения „Подробен план за определяне на предмета и целта на Фондация „Център за интернационални образователни проучвания – А.“, са изложени данни за същността на фондацията, цели на дейността, средства за постигане на целите. Представена е програма за изпълнение на плана, съгласно която: в периода на първия месец - „Изследователска дейност“, ще се извършва проучване на проблемите, свързани с интеграцията на студенти и докторанти в системата на онлайн обучението, провеждащо се с оглед епидемиологичната обстановка в световен мащаб, дистанционни работни срещи с преподаватели и учаци и анализ на световна практика при провеждане на семинари, лекции, курсове, упражнения и занятия, набелязване на конкретни проектни цели в областта, изследване на специфичните нужди в обучението и преподаването, набелязване на възможни начини за решение на отчетните проблеми в обучението; в периода на втория месец - „Фаза наблюдение“, ще бъде осъществявано наблюдение в онлайн стая, присъствие чрез видеовръзка, с осигурен от преподавател или административен служител достъп до учебния процес; дефиниране на обективното положение в образователна среда, спрямо актуалната обстановка; изготвяне на дипломни защити, магистърски тези, докторантски трудове, статии, студия и научни трудове в настоящата обстановка; анализ на обстановка при обменни студенти, преподаватели и докторанти по програми за мобилност „Е. +“; в периода на третия месец- „Подготвителна фаза“, следва да се направи свързване с преподаватели, учаци на ВУЗ-ове, имащи желание да се включат в изготвяне на статистика и информационна извадка на тема „Как пандемията засегна световното образование“; дискусия и споделяне на мнения, относно забавяне на грантове, стипендии и плащания, удължаване на периоди и престой; изучаване на негативни последици за учаци и преподаватели от трети страни с особен статут на пребиваване; в периода на четвъртия месец - „Активна фаза“, следва да се направи провеждане на семинар под формата на видеоконференция в подходяща онлайн платформа (Z., G. Hangouts) или др.; дискуссионен форум за проблемите на преподавателите при дистанционна връзка при онлайн обучението; дискуссионен форум за проблемите на учащите към интерактивни методики на обучение и извличане на полезни практики;

актуализиране на учебната програма на семинара, съгласно получената обратна връзка. В периода пети - девети месец - „Работна фаза“, следва да се проведат събития, съобразени с наложените ограничения (семинари, форуми, работни срещи), подробно описани в плана. В периода на десетия месец, наименуван „Обратна връзка“, следва да се съберат мнения от последователите за проведената дейност; анализ на постигнатите/непостигнатите цел; в периода на единадесетия месец - „Отчетна фаза“, ще се събира и обобщава информацията на данните от проведените събития; отчитане на постигнатите резултати; отчитане на пропуски и грешки, ако има такива; в последната дванадесета фаза - „Поддържаща фаза“, следва да се направи преценка, изградената база на дейността през изминалата година; мястото за подобрене, ускоряване на темпа на дейността, разширяването на обхвата на дейността; потенциално разпростиране на дейността и превод на чужди езици, за да послужи като обменна практика на участници от друг държави.

С писмо № КО-04-09-66/13.05.2021 г. от директор на дирекция „К. отношение“ при Министерство на външните работи на РБ е потвърдено, че по сметката на министерството е постъпила сума в размер на 179.65 лева от Д. Р., включваща предвидената такса за кандидатстване за разрешение за извършване на нестопанска дейност.

Съгласно писмо рег. № 536400-8271/27.04.2021 г. от директора на дирекция „Миграция“, след извършена справка в автоматизираната информационна система на МВР е установено, че не са налични данни за наложени принудителни административни мерки на Д. Р., с национален паспорт № S 3739032, валиден до 15.05.2028 г.

С писмо изх. № 05-00-4/27.04.2021 г. директора на дирекция „Електронно правосъдие и регистри“, информира жалбоподателя, че в Министерство на правосъдието е постъпила молба-декларация, подадена от него за издаване на разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел в Република България. В писмото е отбелязано, че при извършена проверка е констатирано, че „Удостоверение, издадено с изх. № от Агенция по вписванията за вписване за осъществяване в обществена полза на фондация „Център за интернационални образователни проучвания – А.“. За справки са посочени адрес в [населено място] телефон.

С писмо рег. № М-5065/27.05.2021 г. зам.-председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ е информирал Министерство на правосъдието, че в ДАНС не са налични данни спрямо Д. Р. да има наложени административнонаказателни санкции на осн. чл.10 ЗЧРБ, както и ограничения за издаване на виза и влизане в страната или други мерки за административна принуда.

С оспореното решение № ЛС-10-6/29.07.2021 г., издадено от министъра на правосъдието, е отказано издаване на разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел, чрез Фондация „Център за интернационални образователни проучвания – А.“ на Д. Р., гражданин на И.. Административният орган е изложил следните мотиви: при общия преглед на плана на фондацията се установява, че липсва конкретизация всяко от лицата в коя дейност и под каква форма участва и с каква компетентност, поради което не би могло да се приеме, че подробният план за дейността на Д. Р. за срока, за който се иска разрешение, съвпада с плана за дейност на фондацията за същия период, поради което не се представя като отделен. При прегледа по същество на сроковете на планираните дейности и необходимостта чужденецът да пребивава в страната, е установено, че планът възпроизвежда

заявените и вписани в Агенция по вписванията цели и средства на фондацията, които не са обвързани с конкретни срокове за изпълнение. Същевременно, дейността и фазите в частта „Програма“, планирани в неуточнени календарни месеци не обосновават необходимостта чужденецът да пребивава в България, за да ги извършва, защото преобладават анализи, проучвания и дейности онлайн. Изложените в плана дейности са неясно формулирани и незавършени, представени са схематично, без конкретика, подробности и яснота, с което не обосновават искането за издаване на разрешение на чужденеца. Констатирано е, че имуществото на фондацията, състоящо се от първоначално направените дарения от двамата основатели чужденци – А. А. – 500 лева и Д. Р. – 200 лева и наличната сума по сметката на Р. в размер на 5042 евро, сумарно са недостатъчни, както за извършване на дейност, която не формира печалба и заплата, така и за ежедневната му издръжка през едногодишния период на пребиваването му в България, предвид нормативно заложените изисквания за минимални лични финансови средства за ежедневна издръжка на чужденец в размер на 50 евро и допълнителни 50 евро за осигуряване на подслон за всеки ден от пребиваването. С така представените доказателствата за финансова обезпеченост на чуждестранния гражданин не е изпълнено изискването на разпоредбата на чл.5, ал.1, т.2 от Наредбата. Налице е съмнение по отношение намерението на чужденеца за извършване на такава дейност, което сочи, че се цели получаване на разрешение за пребиваване в Република България на основание чл.24, ал.1, т.6 ЗЧРБ. Отказът е издаден на основание чл. 6, ал. 1, вр. чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 10, т.1 и т. 2 от Наредба № 1/15.08.2002 г. за условията и реда за издаване на разрешения за извършване на дейност с нестопанска цел от чужденци в Република България. Решението е връчено на жалбоподателя на 09.08.2021 г.

При така установените факти, Административен съд София-град, I-во отделение, 3-ти състав, приема следното от правна страна:

Жалбата е подадена на 19.08.2021 г. - в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от министъра на правосъдието - компетентен орган съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 1/15.08.2002 г. за условията и реда за издаване на разрешения за извършване на дейност с нестопанска цел от чужденци в Република България.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяната му. Изложени са подробни фактически и правни основания за постановения отказ.

Решението е издадено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 4 от Наредба № 1/15.08.2002 г., за издаване на разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел се подава молба-декларация по образец съгласно приложение № 2 до министъра на правосъдието чрез дипломатическите и консулските представителства на Република България. В чл. 5 от Наредбата са посочени документите, които следва да бъдат приложени към молбата-декларация.

Нормата на чл. 10 от Наредба № 1/15.08.2002 г. регламентира хипотезите, при които се отказва издаване или продължаване на разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел, а именно: 1. кандидатът не е подал необходимите документи по чл.

5, ал. 1 или чл. 8, ал. 2 ; 2. представеният план за дейността или отчета за неговото изпълнение са необосновани или са с недоказана общественополезна дейност; 3. от представените документи е видно, че кандидатът има намерение да извършва работа по трудово правоотношение; 4. кандидатът е подал документи преди изтичане на 12 месеца от датата на отнемане на последното разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел; 5. кандидатът пребивава в Република България краткосрочно; 6. по отношение на кандидата е наложено ограничение за издаване на виза и за влизане в страната или е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 10 или чл. 11 от Закона за чужденците в Република България.

Посочените в обжалваното решение основания за отказ за издаване на разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел на чужденеца са: чл. 10, т. 1 - кандидатът не е подал необходимите документи по чл.5, ал.1, т.1 и т.2; чл.10, т. 2 – представеният план за дейността или отчета за неговото изпълнение са необосновани или са с недоказана общественополезна дейност.

Въз основа на приетите по делото доказателства се установи, че жалбоподателят формално е изпълнил изискванията на чл. 4 и чл. 5 от Наредба № 1/15.08.2002 г., като е подал молба-декларация за издаване на разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел в Република България, към която е приложил документите, изискуеми според чл. 5. Спорен между страните по делото е въпросът доколко съдържанието на представените документи съответства на изискванията на нормативния акт, както и доказват ли същите наличие на предпоставките за предоставяне на разрешението по чл. 2 от Наредба № 1/15.08.2002 г.

Представеният от Д. Р. подробен план касае изцяло предмета и целта на Фондация „Център за интернационални образователни проучвания – А.“. В същия липсва конкретизация и ясно посочване изпълнението на кои от описаните дейности се възлага на жалбоподателя. Поради това, както правилно е приел ответният орган, от съдържанието на приложения план не може да се установи идентичност или конкретна свързаност между предмета и целта на фондацията и дейността на лицето, за която се иска издаване на процесното разрешение. Следователно обосновано ответният орган е приел, че с молбата – декларация от кандидата не е представен подробен план за определяне предмета и целта на дейността му, за която иска издаване на разрешение, каквото е изричното изискване на чл. 5, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/15.08.2002 г.

Налице е и второто визирано в оспореното решение основание за отказ за издаване на разрешение - чл.10, т.2 от Наредбата. Както се посочи по-горе в решението, в приложения план липсва посочване на конкретните действия, които чужденецът следва да изпълнява за постигане на целите на учредената от него фондация. Липсва посочване на реалните, практически действия, които Р. следва да изпълнява за общественополезната дейност, която фондацията е декларирала. Както правилно е отбелязано в решението, дейността и фазите в частта „Програма“ от плана са планирани в неуточнени календарни месеци, а липсата на конкретизация на дейността на жалбоподателя, пречатства извършването на преценка за необходимостта същият да пребивава в Република България с цел изпълнение програмата и

целите на фондацията. Същевременно не са ангажирани доказателства за притежаване на необходимата квалификация и образователен ценз от Д. Р., чрез които да осъществява заявената общественополезна дейност изцяло в сферата на образованието и науката. Така, една от целите на фондацията е да подпомага сътрудничеството между академичните и университетските институции на международно ниво, както и оценката на техните качествени стандарти. Постигането на посочената цел несъмнено изисква образователен ценз, квалификация и сериозни познания в областта на висшето образование, каквито не е доказано, че жалбоподателят притежава. Твърдението в жалбата, че Р. ще организира и финансира обучения, на първо място не е доказано, тъй като с представения план такива дейности не са му възложени, а на второ място, поставя въпросът от кои други лица ще се изпълняват множеството, макар и общо описани, дейности /подробно посочени по-горе в решението/. Следователно правилно министърът на правосъдието е мотивирал отказа по съображения за неясна и абстрактна формулировка на плана, без конкретика, подробности и яснота за дейността на чужденеца. На следващо място, липсата на конкретно и персонално възлагане на посочените в плана дейности, на ясни срокове за изпълнението им, на индивидуализиране, чрез посочване на наименования и местоположение на образователните институции, с които ще бъдат реализирани предмета и целите на дейността, водят до извод за обосновано съмнение в намерението на чужденеца да изпълнява общественополезна дейност на територията на България.

Безспорно е обстоятелството, че жалбоподателят е представил документ за налични финансови средства. Същият обаче не установява по категоричен начин, че средствата, с които кандидатът разполага биха били достатъчни за постигане целите на дейността, каквото е изискването на чл. 5, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1/15.08.2002 г. Това е така, тъй като, видно от представения подробен план, част от целите на фондацията, учредена от Р., са спонсориране на академична дейност и организация на симпозиуми, конференции, семинари и др. Изпълнението на тези цели несъмнено изисква наличие на немалък финансов ресурс, като размерът му не би могъл да бъде определен с оглед твърде абстрактното и при липса на конкретика формулиране на дейностите, чрез които ще се изпълняват така декларираните цели. Същевременно в представения план липсва каквато и да е финансова обосновка на програмираните за изпълнение дейности. Независимо от това и предвид обстоятелството, че чужденецът следва да разполага със средства за издръжка на територията на България през едногодишния срок, за който кандидатства за получаване на разрешение, обоснован се явява изводът на ответния орган за недостатъчност на разполагаемите средства от 5 042,40 евро. В тази връзка следва да се съобрази и обстоятелството, че посочената сума е била налична по сметка за електронни разплащания на 04.11.2020 г. или 4 месеца преди датата на подаване на молбата-декларация от Д. Р. /16.03.2021 г./, както и че чужденецът заявява, че ще изпълнява общественополезна дейност на територията на страната, без заплащане.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за допуснато нарушение на

принципа на последователност и предвидимост, тъй като ответникът не му е дал ясни указания за отстраняване на констатирани нередовности в подадените документи. В чл. 5, ал. 1 от Наредба № 1/15.08.2002 г. се съдържа изрично посочване на видовете документи, които е необходимо да бъдат представени при кандидатстване за разрешение за извършване на дейност с нестопанска цел. В случая чужденецът формално е представил изискуемите според посочената норма документи, с съгласно чл. 36, ал. 2 АПК административният орган няма право да изисква други доказателства, извън тези, посочени в нормативния акт. Съдържанието на представените доказателства е въпрос на преценка на лицето, искащо разрешението, респ. и на преценка по същество от органа. В случая жалбоподателят счита, че органът е следвало да му укаже съдържанието на подробния план за работа, но вида и обема на дейностите, които лицето заявява, че ще осъществява са изцяло въпрос, зависещ от личната му преценка. Не органът, а чужденецът следва да прецени какви задачи и действия ще включи в плана за дейността си и в каква степен на конкретизация това ще бъде направено.

По гореизложените съображения съдът приема, че обжалваният акт е законосъобразен, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.3 АПК в полза на Министерство на правосъдието следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София -град, I отделение, 3-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от Д. Р., гражданин на И., срещу решение № ЛС-10-6 от 29.07.2021 г. на министъра на правосъдието.

ОСЪЖДА Д. Р., гражданин на И., с национален паспорт № S3739032, да заплати на Министерство на правосъдието юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: